

GAZETA

INVĂȚĂMÎNTULUI

Anul XIX
Nr. 904
Vineri 23 iunie
1967
4 pag. 25 bani

EDITATĂ DE MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI COMITETUL UNIUNII SINDICATELOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

În întâmpinarea „Zilei învățătorului”

Expoziții

În raionul Urziceni, printre alte manifestări prilejuate de „Ziua învățătorului”, se pregătește o expoziție de creații ale elevilor. În expoziție — ne scrie profesorul Petre Iucu — vor putea fi văzute și primele lucrări ale membrilor cercului de sculptură de la Școala generală din Coșereni. Timp de un an de zile, miștile îndeminabile ale școlărilor de aici au prins să deslușească taina cioplitului în lemn și piatră. Acum, ei se pot mândri cu rodul străduințelor lor: 18 lucrări. Cu puțin timp în urmă, expuse în școală, ele au înfrunit cele mai calde aprecieri din partea celor care le-au văzut.

Și la Liceul nr. 37 din Capitală — după cum ne scrie prof. Marius Popescu — s-a organizat o expoziție cu lucrări ale elevilor, ca un omagiu adus „Zilei învățătorului”. Este vorba de o expoziție de desene colorate, înfățișând aspecte din natura patriei, imagini din viața cotidiană etc.

Spectacole

cu caracter festiv

Pentru „Ziua învățătorului”, în raionul 23 August din Capitală se pregătește un frumos spectacol festiv. Alături de corul cadrelor didactice, vor fi prezente pe scenă o parte din formațiile școlare premiate la recentul concurs al elevilor.

În raionul Cîmpina spectacolul festiv închinat „Zilei învățătorului” va avea loc la Casa de cultură din Breaza. Corul reunit al profesorilor și învățătorilor din orașele Busteni, Poiana Tapului, Azuga, Comarnic și Breaza are în repertoriu cîntece de masă mult îndrăgite, cum ar fi „Glorios partid” de Mircea Neagu, „Trandafir de pe răzoare” de Sabin Drăgoi, „Sirba pe loc” de Gh. Danga, „Pui de lei” și altele. Alături de formațiile cadrelor didactice vor prezenta programe și pionierii din Breaza și Sinaia.

VOCAȚIA DĂRUIRII

Acum, în preajma „Zilei învățătorului”, cînd peste întreaga obște a dascălilor adevărați omagii, oricine, oprit măcar o clipă în pragul sărbătorii, realizează, subit și turburat, eterna sa condiție de școlar. Într-adevăr, este cu neputință de gîndit un singur milimetru pătrat din teritoriul vieții noastre sociale nefertilizat de o catedră sau alta, căci societatea acestor zile își atinge universala ei cerință de perfecționare în primul rînd prin școală, prin studiu. Dar zecile de mii de dascăli nu-și etalează palmaresul și, bucurîndu-se de cinstita obștească, nu mai revendică nimic, pentru că mulțumirea lor are înfrînute motivele, sămînța sădită de ei este înfrînute perenă și înmulțirea sa se face printr-un marcotaj atât de fantastic, încît în orice sferă a vieții sociale învățătorul se simte acum acasă, într-un mediu apropiat, printre ai săi.

Învățătorul este omul a cărui principală vocație este dăruirea. Amenințat prin natura profesiei de rutină — ca și actorii — el descoperă necontenit ceva nou — copilul — cu care se confruntă lucid și permeabil, riguros și pătimas, într-o piesă jucată pe viu, fără cortină, fără suflor, fără aplauze, necontenit cu alți parteneri, în schimb cu unul și același public, mereu la pînă, mereu nesatisfăcut: conștiința sa. E o dezbaterie intimă, nicidecum conchisă, căci cel mai mic armistitiu cu insatisfacția ar însemna începutul cabotinajului și al suficienței.

Am cunoscut mulți din acești eroi necunoscuți ai luminii, planșati ca niște sentințele acolo unde necontenit zorile vieții se desprind din neguri. Aș putea numi sute, dar ar trebui să pomenesesc miș, zeci de mii și orice selecție, dacă nu e nedreaptă, e pur și simplu întâmplătoare. De aceea, tocmai pe cel care îi vom striga din catalogul amintirii îi rugăm să ne ierte. Înmanunchindu-le numele ne declinăm doar norocul de a-i fi cunoscut pe El, florile unei singure din crengile nesfîrșitului rîmuriș al breslei.

La Vama Buzăului, raionul Tg. Secuiesc, din cuibul unei școli să-

tești își ia zborul zi de zi, cuprinzînd sub aripile sale toată lumea ideilor, un învățător a cărui catedră nu are ce învîda altora din cele blazonate cu doctoratură. Îl cheamă Dragomir Nicolae. Numele lui nu figurează în fișele de autori ai vreunei biblioteci, deși sint rari autorii din bibliotecă a căror fișă să-i fi rămas străină. Om cu strălucirea de spirit a unui arc voltaic, necruțător dușman al mediocrității, el face o prelegere, fără să vrea, din fiecare gest al său și nu întâmplător acestui modest dascăl de țară i se aduce omagii repetat al unor institute de perfecționare. Chipul lui luminează acest buchet al nostru, sporînd temeiurile de a-l completa.

Amintirea ne duce spre învățătorul Marin Dobre din Selimbăr, căruia țărani din șapte sate îi spun „tovarășe inginer”, deși ei știu prea bine că politehnica sa a fost doar școala normală. În sat sint ingineri titulari, dar ei nu sint învățători, iar pașii omenilor bădătoresc cărarea nu numai înspre cunoștințe ingineresti, ci și spre sufletul care de zeci de ani le leagă rodul ogoarelor întocmai ploilor calde de vară. Pofțiți, „tovarășe inginer”, în roata buchetului nostru.

Pofțiți și dv. tovarășe învățător Valeriu Motrescu de la Școala generală nr. 191 din București. Ne trebuie și un vrăjitor. Dv. prefaceți doar de atita vreme nobilitul neastîmpăr al sufletului tuturor copiilor ce vă sint incredințati, în culori și armonii. Și credeți atit de puternic, cu dirza îndărătnicie a dascălului din vocație, în talent, încît în acest domeniu nicidecum n-ați consimțit la repetența vreunui. Așa cum omul are plămîni pentru aer, el are unul și pentru artă. L-ați făcut să respire și pe acesta, egal, fără oprire, în mod firesc, oxigenînd cu cele mai pure valori fibra marilor suflete din făptura celor mici.

Se va mira, desigur, profesoara Alexandrina Munteanu de la Școala generală nr. 50 din Capitală, acest veritabil comandant Cous-

teau al unui ocean de probleme, zăvorîit între pereții de sticlă ai acvariorilor sale, că o chemăm să-și ia locul în acest buchet. O facem nu numai pentru demonstrația sa uluitoare că niște copii de 9 ani pot avea răbdarea, disciplina și interesul ordonat al unor savanți, ci mai ales pentru o altă demonstrație ce nu strică nicidecum să fie afirmată: bugetul, tot bugetul — de timp, de energie și nu numai atit — al unui dascăl pasionat trece integral pe litretul cu dobinzi și ciștișuri al elevilor săi.

Sint miș și miș de chipuri de învățători a căror lumină ne aureolează nu numai sărbătoarea, ci însăși meseria noastră. Și mi-aș îngădui ca dintre toate semnele ce le distinge creația să socotesc, drept cel mai prețios, însăși durată ei. „Maurul și-a făcut datoria”, pot spune cu bărbătească mîndrie cei mai mulți dintre ei. „Maurul poate să plece” — opera rămîne. Învățătorul Acațiu Feier din Micfalău, raionul Sf. Gheorghe, ar putea prea bine să dispară pentru 50 de ani din mijlocul elevilor săi, dar fiit acestora, nepoții lor, nu se vor mai putea dispensa de educația fizică, de mișcarea ce învinge orice inerție și în primul rînd pe cea a prejudecăților care o încătușau. Copiii copiilor, astăzi elevi ai învățătorului Gheorghe Alexandru din comuna Vîrtopu, raionul Băilești, vor continua să-și prefacă în miracol curțile, obișnind rîsurile și măceșii cîmpurilor să la haina și aroma trandafirilor, iar cei din Sura Mică, raionul Sibiu, vor cînta și peste decenii vechile cîntece pe care acum, în pragul definiției lor pulverizări, le-a reînsușeflîit în festivaluri, luîndu-le de pe buzele moșnegilor, învățătorul Weber Ion. Și așa mai departe...

...Curînd, sărbătoarea își va deschide porțile. O vom întâmpina cu bucurie. Și cu mîndria că sub arcul ei triumfal vor păși acești minunați oameni — dascăli — care au contribuit și vor contribui totdeauna la pregătirea marilor sărbători ale poporului nostru.

Și pentru aceasta, în primul rînd, merită ei înșiși cinstita.

MIRCEA SINTIMBREANU

Mult așteptata vacanță, cu întregul său cortegi de bucurii, a intrat pe deplin în drepturi. De la mic la mare, sute și mii de elevi au pornit să cutreiere drumurile patriei, pentru a-i cunoaște neasemuitele frumuseți și bogății.

FORMAȚIE ȘI INFORMAȚIE ÎN STUDIUL LITERATURII

Concursul de literatură, prin felul cum este pregătit în școli, prin natura subiectelor propuse participanților spre tratare și prin criteriile de apreciere a lucrărilor scrise, reflectă o concepție după care istoria literaturii române se constituie practic ca obiect de învățămînt în liceu. Conform programei, elevul se găsește la lecțiile de literatură, teoretice, în una din aceste două situații: într-un caz (prezentare de perioade literare și de biografii, opere de caracterizat), lecția este pentru elev un fapt de informație: profesorul comunică, expozitiv, un volum de cunoștințe literare pe care elevul trebuie să le învețe; în celălalt caz, majoritar (opere de analiză), lecția capătă aspectul unei activități colective, în care fiecare elev participă la descoperirea unor semnificații și valori prin efort propriu de investigație, prin gust și judecată de apreciere personale.

Manifestînd în subtext rezerve față de repercușiunile pe care comunicarea declarativă a valorilor le-ar avea asupra pregătirii elevilor, impunînd ca bază a studiului istoriei literare cunoașterea nemijlocită a unor opere reprezentative, plasată în interpretarea lor pe calea analizei literare, adică prin contribuția directă, permanentă și multilaterală a elevilor, programa hotărîște obiectului nostru mai ales un scop formativ. Imprejurări obiective fac însă inoperante indicațiile implicite sau explicite ale programei, desfrîntează de prea multe ori analiza cu clasa, reduc contribuția elevilor la răspundere de „activizare” și transformă pînă la urmă literatura într-o ma-

terie predominant informativă, asemeni geografiei, anatomiei etc., cînd — dacă ar fi să credem și numai în parte un erudit ca G. Lanson, literatura „n'est pas objet de savoir; elle est exercice, goût, plaisir. On ne la sait pas, on ne l'apprend pas, on la pratique, on la cultive, on l'aime”. Ce împiedică literatura să-și îndeplinească în mai mare măsură rostul ei formativ în liceu?

Mai întîi, excesul de istorie literară, manifestat în raportul necorespunzător dintre volumul de informație privitoare la dezvoltarea literaturii noastre și timpul afectat de plan și programă pentru comunicarea lui: un număr de aproximativ treizeci de scriitori trebuie studiați în 1—2 ore, opere de primă valoare, complexe și de mare întindere se cer interpretate în 1—3 ore, presupreze critici literare constituiau la un moment dat subiectul unei singure ore de curs etc. În asemenea cazuri profesorul se vede nu o dată nevoit să suspende analiza cu clasa, disculia deschisă cu elevii; informarea devine prevalentă, activitatea de cercetare colectivă e anulată. Intre a expune ce cuprinde o operă literară, care sint specificul ei artistic, valoarea și importanța ei, și a ajunge la aceleași concluzii pe cale de autoconvingere, ca urmare a unui efort general de înțelegere și pretuire, în care fiecare elev ar acționa prin gust personal, din perspectiva unor întrebări personale asupra problemelor dezbătute în operă, din unghiul unei atitudini personale față de răspunsul autorului la problemele de viață încorporate și față de calitatea artistică a răspunsului — pro-

fesorul este obligat să adopte prea des prima soluție. Un astfel de zbor pe deasupra, în care raportul dintre elev și operă este unul de cunoaștere exterioră și pasivă, contribuie în prea mică măsură la formarea unui spirit critic adult, capabil să-și elaboreze singur opiniile. „Ideile primite” acționează nesatisfăcător în sens formativ. A recunoaște o valoare literară, a o aprecia ca atare și a o aduce în stăpînirea ta intelectuală presupune a o fi descoperit prin cercetare directă, prin dialog activ între operă și personalitatea ta. La vîrsta liceală, în afara acestui proces, ideea de valoare literară și valoarea ca atare a unei opere beletristice, a unei creații literare, cînd sint comunicate declarativ, rămîn la suprafața conștiinței sau nu rămîn de loc, în primejdie de a fi substituie ori cînd prin formula verbală vagă, coruptibilă la rîndul ei în exultatii hagiografice, în beție lirică de cuvinte, în clișeu adică, în general în automatism care exprimă cel mult „idei primite”, convenții, conformism și care traduce în fond o inerție intelectuală. Frecvente la examenul de bacalaureat sau la concursurile de admitere în facultățile de filologie, după cum s-a remarcat adeseori, asemenea formulări nu lipsesc nici din lucrările concursului de literatură (exemplele următoare sint totuși dintre cele moderate). „Simțirea omenească a poeziei, ajutată de o inteligență scilicet, și-a găsit expresia într-o poezie pură, filtrată prin alambicul unui talent ireproșabil” (G. M., cl. a X-a); „La Argezi metafora e una (sic!) din elementele importante în redarea con-

ținului ideatic prin exprimarea formală” (N. Gh., cl. a XI-a); „Argezi e un compozitor. Ați ascultat vreodată o vioară? O vioară singură? Un om cîntînd pentru oameni. Un om cîntînd despre oameni. Un asemenea om e Argezi. Un om între oameni. Toți oamenii iubesc oamenii, etc. etc.” (N. El., cl. a XI-a); ș.a.m.d.

Conceptia cvasiunversitară de constituire a literaturii ca obiect de învățămînt în liceu, care se reflectă în excesul de istorie literară sub formele arătate, a influențat și structura manualelor școlare, devenite microtratate. În economia lor, analizele stereotipe exhaustive au însă efect invers celui scontat: ele determină înstrăinarea multor elevi de textul literar, deoarece li scutesc de efortul de a citi opera sau de a gîndi asupra ei. Presupunind totuși că textul e cunoscut din lectură directă și că elevul e deschis actului de reflecție, analizele integrale se interpun între ei și operă, „fac ecran”, stînjîndu-l sau împiedîndu-l în elaborarea unui punct de vedere personal, pentru că răspunsul lui la verificare trebuie să fie reproductiv, să denote măsură în care „a învățat” capitolul din manual. Prin aceasta, încă o dată, un obiect care ar trebui să dezvolte gustul și sensibilitatea devine materie de „cunoștințe” de același tip cu geologia, botanica, istoria, geografia etc. Dar rolul formativ al literaturii nu se reduce la educația estetică; ea are incomparabile posibilități de formare a personalității. Să nu ne intereseze.

G. BELDESCU

(Continuare în pag. 3-a)

VACANȚA — PRILEJ DE DEZVOLTARE SPIRITUALĂ A ELEVILOR

Vacanța școlară oferă minunate ocazii de îmbogățire spirituală a tinerilor generații, de formare și dezvoltare a personalității lor. Ea duce mai departe ceea ce s-a intrapris anterior completând, fructificând rezultatele obținute și fiind, totodată, o anume accepțiune a permanenței educației. Ideea de continuitate și aceea de specificitate sînt așadar esențiale și definitorii pentru activitatea educativă ce se desfășoară în perioada estivală. Mai mult ca oricînd, tinerii se arată inclinați în vacanță spre natură, sint setoși de mișcare, de deplasare în aer liber, apreciază desînderea, contactul cu locuri, cu oameni, cu fenomenele culturale, participarea reală la desfășurarea lor. Se naște astfel o disponibilitate afectivă în stare a-l face pe elev să acționeze.

Problema „mobilării” acestei disponibilități capătă într-un atare context semnificații deosebite de ordin formativ. Avînd ca modalitate proprie de lucru acțiunea practică, subordonată unei idei precise, clare și accesibile vârstei, cu accent pe latura afectivă, vacanța devine prin excelență un prilej inedit de educație multilaterală a tineretului școlar.

Indiferent de ambiția de lucru — excursii, tabere, centre culturale-sportive — fundamentul este pentru toți factorii educaționali (școală, organizații de tineret, familie), găsirea acelor forme atractive, elastice și diverse, capabile să stimuleze interesul copiilor și tinerilor, să le pună în valoare spiritul de inițiativă, talentele și aptitudinile, dorința de nou, bineînțeles fără a repeta formulele școlii. Educatorul, neuitînd că e profesor sau învățător, trebuie să descopere căile extrașcolare cele mai eficiente pentru a ajunge la inima copiilor — dovîndînd prin aceasta o anumite tinerie interioră — să fie convins că împrejurarea nu-l îngăduie verbalismul și expunerile didactice. Nu vizite și excursii de dragul acțiunii în sine. Nu lecții de istorie, geografie, muzică în mijlocul naturii. Nu instrucție banală, ci stimularea a coparticipării afective și efective a elevilor la

perfectiunea lor spirituală, a unui efort continuu, acceptat cu plăcere, de a se orienta ei înșiși și de a selecta și acționa conștient în direcția apropiată de valorile materiale și spirituale ale patriei socialiste. Așa este activitatea educațivă-recreativă din vacanță pe temeiul unui principiu activ înseamnă nu atît dobîndirea de cunoștințe, cît trezirea interesului pentru acțiunile ulterioare ale tinerilor.

Practic, cheia succesului stă în maxima valorificare a ceea ce poate oferi vacanța estivală, pentru a face din ea un sezon al formelor active de recreere și educație. La început de drum se recomandă sondarea opiniilor și preferințelor copiilor. Și nici nu poate fi altminterea. Vacanța e un timp liber al elevului, de care el poate dispune după cum vrea. Nu-l poți deci obliga, ci doar să-l atragi, formîndu-l, educîndu-l prin odihnă activă, reconfortare, distracție — în sensul optim al termenului. Apoi, interesează, pe lingă caracterul util, aspectul plăcut, agreabil, antrenant al acțiunii. Numai dacă știe că i se dăruie surprize și i se satisface o necesitate spirituală va fi alături la acțiuni, altminterea, chiar dacă va veni, prezența lui va reprezenta un simplu accesoriu de decor.

Dascălul este solicitat să împerezească ideile mari, mobilurile flexibile acțiunii, să le dea o finalitate precisă, să se preocupe întâi de valorile spirituale introduse în viața elevilor și abia după aceea de zestrea de amintiri acumulate. Prin aceasta, el va depăși calitativ nivelul unui ghid profesionalizat ori al unui oarecare „paznic” de grup de tineri, munca sa din timpul vacanței devenind o activitate științifică, corelată profesioniștilor didactice, deși se execută prin alte prghiuri.

Reorganizarea activității pionierilor și noile coordonate ale activității extrașcolare cu elevii mari oferă condiții prielnice unor asemenea deziderate. O largă și profundă analiză a acestor condiții și a mediului ambiant în continuă înnoire face necesară împărțirea formelor și procedurilor de lucru și educare din timpul

vacanței mari. Ne gîndim la o serie de acțiuni variate care să spargă stereotipurile arhaice-experimentale, uniformitate, sprijinînd pregnant educarea patriotică, moral-cetățenească și estetică a tinerii generații. Vacanțe active petrecute în corturi, parade solemne cu fanfare și exerciții colective de masă, expediții, drumeții și marșuri tinerești, sint mijloace cu ecou adînc în conștiința preadolescentului și adolescentului. Ele îl determină să se simtă legat pentru todeauna de frumusețile văzute și de vîrsta cînd și-a deslușit, prin ele, idealurile.

La fel, o călătorie turistică pe urma personajelor istorice și a marilor scriitori (de exemplu a lui Ștefan cel Mare, a lui Calistrat Hogaș sau Creangă) ar trezi la copiii setea de călătorie și de cunoaștere a frumuseților țării și le-ar delecta larg aripile călătoriei. Elevii din mai multe școli ale aceluiași raion ar putea întreprinde un marș pornit din localitățile de baștină către un obiectiv istoric sau economic-cultural. În cîteva zile ar străbate distanțe apreciable, organizînd pe parcurs felurite probe și întreceri, corturi pentru popasul nocturn, focuri de tabără, spectacole. Apoi ar avea loc înlăturarea tuturor. Întreprinderea ar scoate în relief o anumite pregătire și comportare și i-ar pune pe elevi în situații emoționante și insolite, de o mare valoare formativă.

Studierea creației populare, cercetarea ei direct la sursă poate constitui și ea o deosebit de plăcută și utilă ocupație de vacanță. Culegerea de folclor cu ajutorul magnetofoanelor, în cadrul unor deplasări, ca și căutarea de plante și insecte rare, scrierea de scurte reportaje și studii de către elevii din clasele superioare — iată activități care creează cîmp adîncos de afirmare și sprijin alegerea viitoare profesioniștilor.

Este în tradiția școlărilor noastre să consacre evenimentelor importante, pe timp de vacanță, ser-

bări, să urce pe podul artei amatoare și să-și încinte concertă-jenii cu reușite artistice. Satele noastre sint, în perioada de vară, locuri de înlăturare a multor elevi de la diverse școli, creînd posibilitatea strîngerii într-un impresionant mînușchi a unor talente și disponibilități. Realitatea demonstrează că în asemenea momente de răgaz serbările și sezițiile apropiate pe elevii foarte mulți, suddează colectivul de tineri dintr-o așezare umană: solidaritatea și ambiția de pe scenă coborîă și resce în mijlocul tinerilor, sporînd dragostea față de locul natal, în atmosfera colegială, generatoare a spiritului de echipă, drept, exigent. O duminică a elevilor dintr-o comună (dimineața — activități sportive, după-amiară — program artistic, seara — reuniune), bine pregătita și organizată, cu participarea activă a întregului colectiv de tineri prezenți în localitate la acea dată, va întruni în mod cert sufragiul tuturor.

În munca educativă desfășurată în perioada vacanței, importantă e concentrarea atenției, permanent — nu imperato, prin sfaturi și îndemnuri ci prin acțiuni chibzuite — asupra călătirii, pentru înlăturarea dărmănilor principal al acestora — improvisația Școlărilor au astăzi la îndemînă, pentru timpul liber, aparatele de radio, televizoarele, cinematografele, strada etc. și e normal ca ei să nu se despartă de asemenea mijloace moderne în schimbul unor acțiuni organizate de mintul lor. Vacanța activă presupune toată căutarea celor mai esențiale și mai rodnice metode pentru asigurarea suportului călătoriei la fiecare clipă petrecute colectiv, într-un cadru organizat. Elevii trebuie să trăiască vacanța ca pe o răsplătă a învățării și muncii sale de un an și să utilizeze timpul acesta cu distig pentru propria personalitate. Același este și direcția principală a procesului educativ și școlii și organizării de tineret.

VALERIU C. NEȘTIAN

Un loc mult vizitat de elevi: peștera artificială de la Muzeul „Grigore Antipa” din București

ȘTIRI • ȘTIRI

În excursie

În ultimele zile ne-au sosit la redacție numeroase scrisori în care cadrele didactice ne vestesc că au pornit împreună cu elevii în drumeții, ca și în excursii de mai lungă durată.

Numeroși pionieri și școlari din Călărași și-au luat rucsacurile și au plecat, însoții de profesorii lor, să cunoască frumusețile și bogățiile patriei. Cei de la Școala generală nr. 4 s-au îndreptat spre istoria. Acolo și-au propus să viziteze stațiunile Mamaia, Eforie, Mangalia, precum și orașul Constanța, cu toate monumentele sale de cultură și artă. Pionierii de la Școala generală nr. 7 au pornit într-o călătorie cu remorcherul pe Dunăre, pînă la Ostrov, iar cei de la Școala generală nr. 3 au plecat cu autobuzule pe ruta București-Pitești-Curtea de Argeș-Tîrgoviște-Ploiești. În fiecare orăș, excursioniștii vor poposi spre a admira noile cartiere, parcurile, muzeele.

Program bogat și atractiv

Peste cîteva zile, Palatul pionierilor își va începe activitatea de vară. Se vor desfășura aici, multe manifestări în aer liber — focuri de tabără, serbări cîmpenești, carnavaluri, concursuri, competiții sportive etc. În parcul palatului se va organiza un concurs de cîntece și poezii intitulat „Partid, tubit părinte, în cîntece și vers te slăvesc copiii țării”. La carnavalul ce se va desfășura la 1 iulie se vor înlături eroii din basme, primăvara cu înțreaga sa suită de flori, de gize și de fluturi. Concursurile distractive, poezia carnavalescă, dansul floriilor, rockările vor aduce carnavalului multă veselie și tinerie. De asemenea pionierii bucureșteni vor petrece o zi în pădurea Snagov, unde va avea loc o serbare cîmpenească. O altă serbare se va organiza în pădurea Mogoșoaia.

Palatul pionierilor va oferi școlărilor și interesante înlături, simpozioane, cicluri de filme documentare, vizite, excursii și drumeții. Bunăoară, se va prezenta un ciclu de filme documentare românești intitulat „Acolo unde Carpații întîlnesc Dunărea”. Membrii cercurilor de știință și tehnică vor vizita șantierul naval Otlența, unde se vor înlături cu constructorii navelor românești.

În zilele de vară pionierii vor participa și la numeroase concursuri sportive: finala olimpiadei de atletism, baschet, volei, sah, tenis de masă, întrecerile de inot pentru „Cupa Palatului pionierilor” ș.a.m.d.

Artiștii — oaspeții ai taberelor

În vacanță, școlarii din tabere vor primi vizita unor brigăzi formate din actori ai teatrelor din Capitală. La taberile de la Buda, Snagov, Pustnicul și Mogoșoaia, de pildă, vor veni în oșpeție două brigăzi de artiști ai teatrului „Lucia Sturza-Bulandra”, care vor prezenta programe artistice adecvate și recitaluri de poezie clasică și contemporană, vor citi pagini din literatura română și universală, basme, snoave, legende, pagini de folclor. În regia Ioanei Ottescu s-au pregătit pentru aceste programe actorii Doina Mavrodin, Gheorghe Oprina, Ileana Mîndrîă, Isabela Gabor, Mariella Petrescu, George Știlu și Emil Reisenauer. „A venit vacanța mare” se înlătulează gluma muzicală de Geo Dimitriu și Mircea Stroe, pe muzică de Nicuță Teodoru, pe care teatrul „Ion Creangă” o va prezenta, între 4—21 iulie la aceleași tabere. În regia lui Geo Dimitriu și sub conducerea muzicală a lui Petre Firulescu, spectacolul va fi interpretat de Sofia Albu, Tatiana Terelbeca, Luuca Bălănu, Alexandrina Halic, Mircea Stroe, Marius Rolea, Cicerone Ionescu, Napoleon Crețu, Val Lefescu.

RELIEF PE NEGATIV

Ce mi-i baba Rada, Ce mi-i Rada baba

Nemaiputînd pretinde cadrelor didactice să facă noaptea de pază la telefon, cei ce conduc școlii populare al comunei Homorodul de Mijloc, din raionul Satu-Mare, au găsit o soluție care să împacă și capra și varza: rețin lunar cîte 5 lei de la toate cadrele didactice din comună. Cu acești bani plătesc un om special pentru telefon. Așadar, la Homorodul de Mijloc cadrele didactice nu sint folosite la activități incompatibile cu misiunea lor. Acum, plătesc activități ce intră în competența altora. O ilegalitate înlocuită cu alta. Aveți altă părere, tovarășii din conducerea raionului?

Cine e de vină?

Publicăm răspunsul Sfatului popular al raionului Filiși la o sesizare trimisă de redacția noastră: „Urmatore a adresii dumneavoastră nr. 18/8 din 8 aprilie 1967, în care sesizați că pedagogii de la Internatul Liceului din comuna Melinești, raionul Filiși, are o atitudine necuvințată față de elevii vă facem cunoscut următoarele: Din verificările efectuate de noi am constat că, tov. Sandu Elena este pedagogă internatul Liceului din comuna Melinești, raionul Filiși și în cursul anului de învățămînt 1966—1967, a avut unele contradicții cu elevii de la internatul liceului și aceasta s-a datorat faptului că unii elevi nu au respectat întotdeauna regulamentul de funcționare al internatului fiind nescuzători în unele cazuri, pentru care fapt pedagogii le-a atribuit unele cuvinte necuvințate, fiind naștere ca aceștia să facă reclamații.”

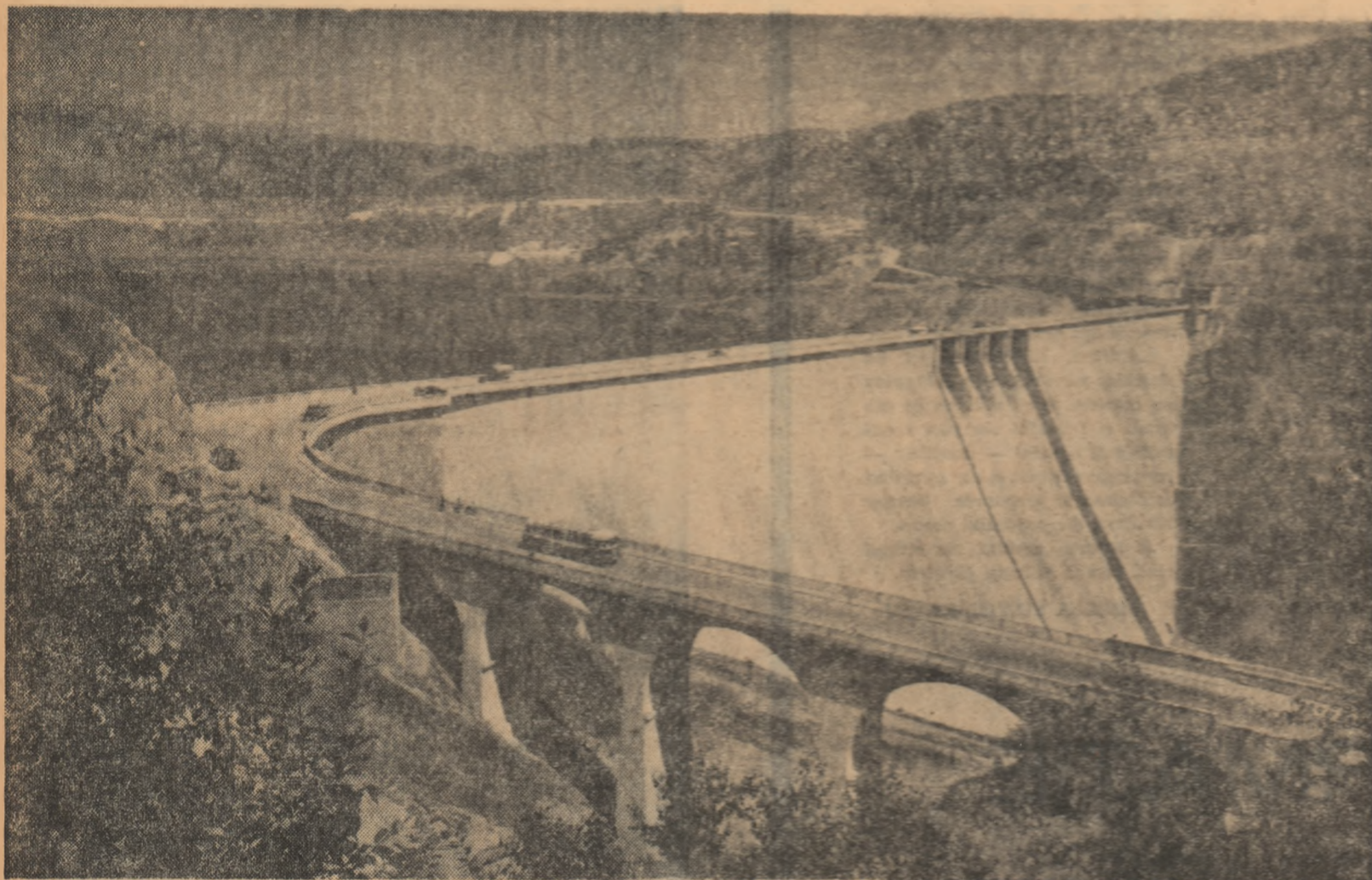
Un lucru n-am înțeles totuși nici acum: cine a greșit — pedagogii sau elevii?

Adaptabilitate

După ce s-a înțeles la examenul de grad, profesorul de engleză A. Bernard din raionul Toplița și-a început pregătirile pentru inspectia specială. I.P.C.D. Brașov a delegat însă pentru inspectia specială pe inspectorul raional Aurel Roman, a cărui specialitate este biologia și care nu știe boabă engleză.

Cum în astfel de condiții nu se poate duce o discuție de specialitate, iar profesorul de engleză nu se poate „adapta la mediu”, singura soluție e restructurarea „mediului”, ceea ce, bineînțeles, ar trebui să o facă I.P.C.D. Brașov.

Prof. ȘTEFAN HARGALĂȘ
maestru al sportului

Bicazul cu frumusețile sale vechi și noi — unul din punctele de mare atracție pentru turismul școlar

EDUCAȚIA FIZICĂ ÎN ȘCOLI

Selecția pentru gimnastica de performanță

Gimnastica sportivă, ramură a gimnasticii s-a dezvoltat de-a lungul anilor avînd ca scop atingera unor performanțe înalte. Ea se perfecționează necontenit, ajungînd la indici nebănuiți în trecut.

Deosebit de valoroasă pentru călătirea fizică a tineretului, gimnastica de performanță cere celor ce o practică anumite calități. Ritmul rapid de dezvoltare, vîrsta timpurie la care se pot obține performanțe, forma artistică de executare a exercițiilor necesită, în afara unei munci permanente, însușiri fizice și psihice pe care le putem numi, într-un cuvînt, talent. Talentul, în cadrul gimnasticii, presupune voințivă, mobilitate articulară bună dar nu laxă, forță fără rigiditate și, în același timp, stăpînire, curaj și îndrăzneală, dar și pondere și echilibru, conștințiozitate și perseverență. Toate aceste calități pot fi dezvoltate și perfecționate în procesul de antrenament. De aceea, se impune ca profesorii de educație fizică să-l selecționeze cu grijă pe elevii care pot fi în-

cadrați în grupele de gimnastică sportivă. O grupă bine selecționată progresează rapid și nu ridică probleme deosebite, care ar adăuga procesului de instruire, eforturi suplimentare și consum de timp. În schimb, prezența în grupă a unor copii fără calități corespunzătoare frînează instruirea și solicită profesorului o muncă în ultimă instanță inutilă.

Adăugînd la toate acestea faptul că de calitatea selecției depinde calitatea viitorului performer, înțelegem și de mare este importanța acestui proces și eu atît mai mult a unei concepții și a unui sistem în desfășurarea lui. Din păcate, nu putem vorbi încă în stadiul actual, de existența unui sistem unic de selecție, alcătuit pe baze științifice, pe care să se fundamenteze activitatea secțiilor de gimnastică ale cluburilor sportive. Fiecare club are un fel propriu de a selecționa. Cel mai frecvent se recurge la înțelegerea cu profesorii de educație fizică din școli. Așa procedază, de exemplu, clubul școlar

Școala sportivă experimentală „Viitorul” și celelalte două școli sportive din București. În unele cazuri se folosesc anunțurile prin ziare și afișe, cum face clubul sportiv „Dinamo”. O altă modalitate o prezintă selecția efectuată în urma prezentării spontane a copiilor, însoții sau nu de părinți, care solicită înscrierea în secțiile de gimnastică. Aceste forme de selecționare întîmplătoare duc la lipsa de omogenitate a grupelor în ceea ce privește vîrsta, posibilitățile și nivelul de pregătire și influențază direct, bineînțeles în sens nefavorabil, asupra calității gimnasticii de performanță.

Trecînd peste carențele pe care le manifestă cluburile sportive în această problemă și pe care le-am amintit parțial mai sus, să ne oprim puțin la obligațiile școlilor generale, ale învățătorilor și ale profesorilor de educație fizică din aceste școli, care pot aduce o contribuție substanțială la soluționarea problemelor de selecție descoperînd copii dotați.

Orient de conștințioși ar fi profesorii din cluburile școlare și școlile sportive, orient de științifice ar fi mijloacele de selecție utilizate de aceștia ei nu vor putea să cerceteze un număr atît de mare de elevi și cu aceeași minuțiozitate cu care o pot face învățătorii sau profesorii lor. De aici și marea însemnată a contribuției acestora.

Se înlătine adeseori în școlile profesori de educație fizică pasionați, care privesc cu toată responsabilitatea problemele profesiei lor. Desfășurînd o activitate conștințioasă, aceștia își cunosc bine elevii și caută să promoveze talentele. Alături de ei, însă, există și învățători sau profesori de educație fizică la care se constată destulă indiferență în această privință. La fel unii învățători care predau la clasele I—IV nu numai că nu încearcă să se întrebă în ce măsură elevii lor ar fi apti pentru diferite discipline sportive dar neglijează a proape toate orele afectate educației fizice, dîndu-le adesea altă

destinație. Astfel antrenorii care vin să întreprindă aici o selecție constată că elevii nu au nici cea mai mică idee asupra modului în care se execută o mișcare foarte simplă. Aceste neglijențe au o importanță mai mare decît ne-am putea închipui și se răsfrîng în cele din urmă asupra nivelului de dezvoltare a miscărilor sportive din întreaga țară. Tot atît de negative sint și consecințele unei selecții incompetent și neștiințifice. S-a înțipărat ca profesorii conștințioși și de bună-credință să recomande uneori pentru secția de gimnastică elevii care, la o verificare mai atentă, s-au dovedit a fi lipsiți de însușiri esențiale. Consider, de aceea, că nu este lipsit de interes să amintesc cîteva dintre exigențele la care obligă o bună selecție.

Selecția are mai multe etape. În prima etapă copiii trebuie să fie supuși unor probe de mobilitate (aplecare înainte, pod, sfoară), de forță (flotări, tracțiune în brațe, săritură în lun-

gime de pe loc), de coordonare (rostogoliri înainte și înapoi, roată laterală). Fiește, trebuie luată în considerare și situația la învățătură a copiilor, ca și dorința lor de a practica gimnastica și, bineînțeles, consimțămîntul familiei. În cea de a doua etapă, care durează aproximativ trei luni, se verifică posibilitățile de dezvoltare mai rapidă sau mai lentă a calităților de mai sus, ca și a perseverenței, a conștințiozității și rezistenței. Ajutorul medicului în această perioadă este indispensabil. Completarea fișei medicale cu toate datele asupra stării de sănătate și a comportării elevului în efort constituie un element de seamă în selecție.

Luînd în considerație aceste exigențe și manifestînd interesul pe care îl solicită o atare problemă, profesorii de educație fizică pot aduce o contribuție de mare însemnată la dezvoltarea sportului românesc.

OPINII

Gustind bucuriile vacanței

FORMAȚIE ȘI INFORMAȚIE ÎN STUDIUL LITERATURII

(continuare din pag. 1)

rezeșe și ecolul mai îndepărtat pe care îl are sau nu, în conștiința elevului, contactul cu literatura prin obiectul nostru? De pildă, ce rămâne după eseul sau eseul-discuție scrisă sau orală, după discutația ficțională asupra operei, interpretate în clasă conform exigențelor din manual? Sau în ce raport se află, după predică, ansamblul elementelor estetice și estetice ale actualului individual și particular de acceptare artistică și ansamblul acestor elemente fixate în analizele manualului?

Ținând de 16-18 ani are universul lui de preferințe și interese, de convingeri și aspirații, de îndoieli și întrebări. Pot considerațiile standardizate ale comentariului de manual să pătrundă totdeauna în acest univers? De ce să erodem o poziție autonomă de manual, mai matur sau în pragul bătrâneții, să va confunda în toate planurile și fără nici o fixare cu poziția elevului adolescent? Nu cunoaște neadeverita încredere în versul lui Băseș, de care se plimba odată, public, un strălucit profesor craiovean, el însuși poet, are rădăcini în modalitatea, în concepția comentariului din manual? Reușește, de pildă, comentariul să determine pe elev a se confrunta cu adevărul uman al poemului băseșean, să devină conștient de socul primit ca urmare a unei astfel de confruntări și să-l poată exprima liber? Combătând vechea manuală de a da răspuns deplin și definitiv la tot ce preocupă măcar adolescenții în contact cu o operă literară dată, o confruntare a profesorului de literatură din Franța cu ghida că a trez în elev o atitudine, a-i deșeptă o întrebare în legătură cu oarecăr experiență umană valoroasă încă ascunsă lui și incomparabil mai profitabilă pentru personalitatea lui în formare decât a-i propune mereu și peste tot locul soluții unice gata confecționate, că o discuție asupra unei opere literare ar trebui să îngăduie trecerea liberă de la lectură la lumea actuală și de la aceasta la propria situație a elevului în deplină după lucrările concursului de literatură, s-ar părea că singura formă de reacție personală la recepția artistică a unei opere literare, pe care o mai putem cultiva, este de natură afectivă, emoțională, manifestată în entuziasm liric; în rest, elevul reacționează prin intermediul analizelor din manual sau al izvoarelor consultate, deci reproductiv și conformist: „Pentru ce ne place Lucaș-fărul? pentru că e feerie, pentru că e adevărat, pentru că strălucește... și poate pentru multe altele pe care oamenii se mulțumesc doar să le simtă” (B. D., cl. a X-a).

ca laurată pretind de la elev, de fapt, informare și o anumită capacitate științifică de punere în valoare a informației. Dacă subiectul de bacalaureat a fost prezintărilor cu aproximație de profesorul de clasă, examinatorul poate grupa unele după cele ce au prezentat pe candidați — indiferent dacă subiectul este unul de analiză sau de sinteză. Modelul acesta reproductiv de tratare caracterizată, după cum am mai spus, și unele lucrările de la concursurile de literatură. Neavând, de altfel, următorilor riscuri și se face o părere excelentă despre cultura literară a elevilor sermăniși: „Poemul este conceput pe multiple planuri estetice și pe un var fizic în care se absorb idei filozofice” (P. N. cl. a X-a); „Divinitățile au putea concepte transformarea lui Hyperion într-un muritor, deoarece acesta făcea parte din însăși ființa sa și eliberarea Lucaș-fărului ar fi înlocuit anularea ei însăși, o descompunere a unității universului (acesta provine din „principiul unității totale” din religia budhistă)” (C. A., cl. a X-a) etc. Exemplele nu sînt totuși decât reproduceri, foarte apropiate de textul original, ale unor izvoare informaționale. Prezentarea lor este fără îndoială laudabilă într-un mod mai elocvent încă participării la concursul de literatură au integrat în experiența lor scrisă ideile din Mateescu, Ibănescu, Călinescu, Vișni, Matei Călinescu, G. I. Tohăneanu, I. D. Bălan, Eugen Simion etc. etc. — ori au citat pe Kant și Schopenhauer, Vigny și Goethe, Shakespeare și Voltaire, Molliere și Gogol, Goldoni și Calderon, Lermontov și Shelley, Prud'hon și Guyau... (dar citi din cunoaștere directă?). Ne întrebăm însă ce ar fi scris elevii de clasă a X-a la acest concurs dacă subiectul le-ar fi cerut nu reproducerea unor atitudini critice sau a unor referințe străine, ci interpretarea personală a unei poezii mult mai puțin complicate decât Lucaș-fărul, care să nu fi fost studiată în clasă și pentru care elevii să

nu fi consultat în mod special izvoare critice: să zicem Stelele-ner, împărțită în feli volute. Procedul n-ar fi fost de încredere. Aproximativ așa se întâmplă, de exemplu, la examenul de bacalaureat din alte părți, unde este supusă aprecierii nu atât capacitatea elevilor de a imagina cunoștințe despre literatură și de a le reproduce, cât productivitatea culturii literare dobândite de ei în școală — adică exact ce rămâne în afara formelor actuale de control la isortă literaturii române. Judecînd mereu după masa lucrărilor concursului, trebuie să conștientăm că există o nepotrivire evidentă între concepția după care se constituie literatura ca obiect de învățămînt în liceu, cu nivelul și ridicat de exigențe, și formele didactice prin care se traduce în fapt această concepție, reflectate în nivelul rezultatelor obținute de — măcar prezumtiv — cei mai buni elevi: la literatură. Într-un eventual stadiu quo ai structurii programelor și manualelor, de ce n-am adopta, o dată cu concepția cvadriversitară, și formele de lucru ale învățămîntului superior, transpuse și ele la scara condițiilor învățămîntului mediu? S-ar putea studia experiența altor școli, unde cursul de istorie literară alternează cu lecții-seminar, în care istoria literară și considerată nu ca proces dat, ci ca proces de constituire — elevii avînd a descoperi treptat, prin efort propriu de cercetare, marile valori literare, felul cum au devenit ele predominante și cum s-au ordonat creînd literatura respectivă — în care activitatea aparține aproape în întregime elevilor, în care se practică referatul, disertația, discuția deschisă asupra problemelor estetice, social-politice și etice ale citorva opere de mare importanță, în care elevii își însușește o metodă, un instrument adecvat de abordare a unei opere literare, în care el își manifestă liber personalitatea și este ajutat direct și multilateral în formarea ei. Nu este, fără îndoială, singura soluție, dar o soluție se impune.

„Ora de diriginție și labirinturile formalismului”

Pornind de la cele subniate în ancheta „Ora de diriginție și labirinturile formalismului”. („Gazeta învățămîntului” nr. 898 din 12 mai), as vrea să mă refer la lipsa unor indicații concrete privind coordonarea activității de diriginte și comandant de pionieri.

La începutul anului școlar am primit pe plan local unele dispoziții în legătură cu planificarea muncii dirigintelui, dar erau contradictorii.

Mi s-au dat o serie de indicații ca în planul muncii dirigintelui la aceste clase să fie incluse acele obiective educative care stau în atenția fiecărui diriginte în anul școlar 1966/67, iar pe baza lor să se alcătuiască planificarea trimestrială a tematicii orilor de diriginție și a celorlalte activități educative organizate cu elevii săptăminal, lunar și trimestrial. În luna noiembrie am primit dispoziția să refacem planurile, punîndu-le în concordanță cu planurile de muncă ale unităților de pionieri, în așa fel încît să se excludă paralelismele în activitatea cu copiii. S-a conturat astfel o oarecare coordonare a activității de diriginte și, în același timp comandant. Nu după mult timp, s-au recomandat planuri unice, activitatea de diriginte contopindu-se cu cea de comandant de pionieri. Această dispoziție s-a menținut timp de 2-3 săptămîni, pentru ca apoi să se revină iar la vechia indicație (că în ora de diriginție trebuie să se urmărească alte aspecte decît în activitatea pionierescă). Ulterior (în trimestrul II) a apărut tematica Ministerului Învățămîntului privind orele de diriginție cu elevii. Ni s-a cerut deci să ne refacem încă o dată planurile, în lumina ei, pentru ea în timpul vacanței de primăvară să fim indemnăți din nou să contopim atribuțiile noastre de diriginți cu cele de comandanți de pionieri.

Toate aceste dispoziții, contradicțiile, paradisițiile nu servesc în nici un caz scopurilor educative. Nu este deci de mirare faptul că unele cadre didactice nu și desfășoară activitatea educativă la nivelul cerințelor și nici faptul că există încă probleme nerezolvate pe linia disciplinei și educației elevilor.

Prof. ALEX. STERIADE
Comarnic reg. Ploiești

„Inspecția specială”

Am studiat cu atenție articolul intitulat „Inspecția specială” apărut în „Gazeta învățămîntului” nr. 901 din 2.VI.1967, sub semnătura prof. Gh. Dascălu, șeful secției de învățămînt a raionului Istra, regiunea Dobrogea.

Problemele ridicate cu privire la inspecția specială sînt de mare actualitate și extrem de importante, atît pentru cel ce efectuează inspecția cit și pentru cel inspectat.

Propunerea de a se acorda o singură notă scoțesoă că trebuie luată în seamă de organele de învățămînt, consideratele care au dus la această concluzie, menționate în articol, corespunzînd pe deplin realității.

Cu puțin timp în urmă, la un liceu din Craiova, inspectorul care făcuse o inspecție specială pentru definitivă a început — după ce urmărise activitatea profesională — să cerceteze activitatea social-culturală și obștească. Aceasta s-a făcut pe baza unui referat prezentat de cel inspectat, fără posibilitatea de a se verifica dacă se confirmă cele prezentate, întrucît cel inspectat la definitivă lucra la acel liceu numai de la începutul anului școlar. În foarte multe cazuri nici aceste oficiale nu sînt suficiente de edificatoare, așa încît aprecierea acestei activități este adesea subiectivă.

Subscriu ca la inspecția specială criteriul de apreciere a activității instructiv-educative să aibă în vedere în primul rînd calitatea lecțiilor, volumul și calitatea cunoștințelor elevilor. Pentru a ajunge însă la o concluzie lipsită de erori cînd se pune problema aprecierii competenței profesionale a celui inspectat și a calității cunoștințelor unui colectiv de elevi, consider că inspecția la clasă trebuie să dureze mai mult.

Practica folosită în prezent, de a asista la două ore de specialitate și la o oră de diriginție sau, în locul ultimei, de a da o lucrare de control, nu poate duce la constatarea adevăratei calități profesionale și pedagogice ale unui învățător sau profesor, nici la formarea unei păreri precise asupra nivelului de cunoștințe al întregului colectiv. Ori, de pregătiri ar fi el din punct de vedere profesional și chiar dacă are experiența multor ani de activitate didactică, fiind vorba de prestigiu său în fața opiniei dascălești, presunerea emoțiilor la primele lecții — mai ales în cazul în care inspectorul îl vede pentru prima dată la clasă — este destul de puternică și de acic și unele neajunsuri care de fapt nu-i caracterizează lecțiile, dar pe care inspectorul le înregistrează și le consenmează în procesul-verbal. Același lucru se petrece și în rîndul elevilor, care tot din cauza emoțiilor nu mai prezintă curgător fațele și nu pot argumenta științific afirmațiile. Aprecierea volumului și calității cunoștințelor în astfel de condiții și în marea majoritate a cazurilor după răspunsurile a cel mult 5-6 elevi, cit pot fi examinați foarte sumar într-o oră, nu poate reflecta situația exactă a colectivului, nu permite inspectorului să constate dacă colectivul este sau nu omogen.

S-a constatat că și în cazul inspecției școlare curente informațiile din primele ore în care s-a asistat la lecțiile unui profesor, nu au fost suficiente și în general neconforme cu realitatea, cu toate că emoțiile nu sînt așa de puternice ca în cazul inspecției speciale.

Iată de ce scoțesoă se impune cu multă necesitate modificarea metodologiei inspecției speciale, urmărire activității celui inspectat la un număr mai mare de lecții și, pe măsura posibilităților, de toate tipurile. La fel de necesar este să se urmărească cum organizează profesorul respectiv lecțiile de laborator și lucrările practice, preocuparea pentru folosirea mijloacelor audio-vizuale și în general pentru modernizarea predării. Cu această ocazie se poate verifica interesul ce-l manifestă pentru continua sa pregătire profesională, iar după modul în care desfășoară complexele forme de activitate la clasă și în afara de clasă, se poate stabili munca desfășurată pentru perfecționarea continuă a măiestriei sale pedagogice.

Apreciez, de asemenea, că este necesar ca la inspecția specială în vederea admiterii la examenul pentru gradul definitiv, și mai ales pentru gradul doi, să se ia în seamă activitatea desfășurată în domeniul cercetării metodic-pedagogice, iar la gradul I să se pună accentul pe lucrările publicate.

Prof. ROMEO POPESCU
Liceul nr. 4 — Craiova

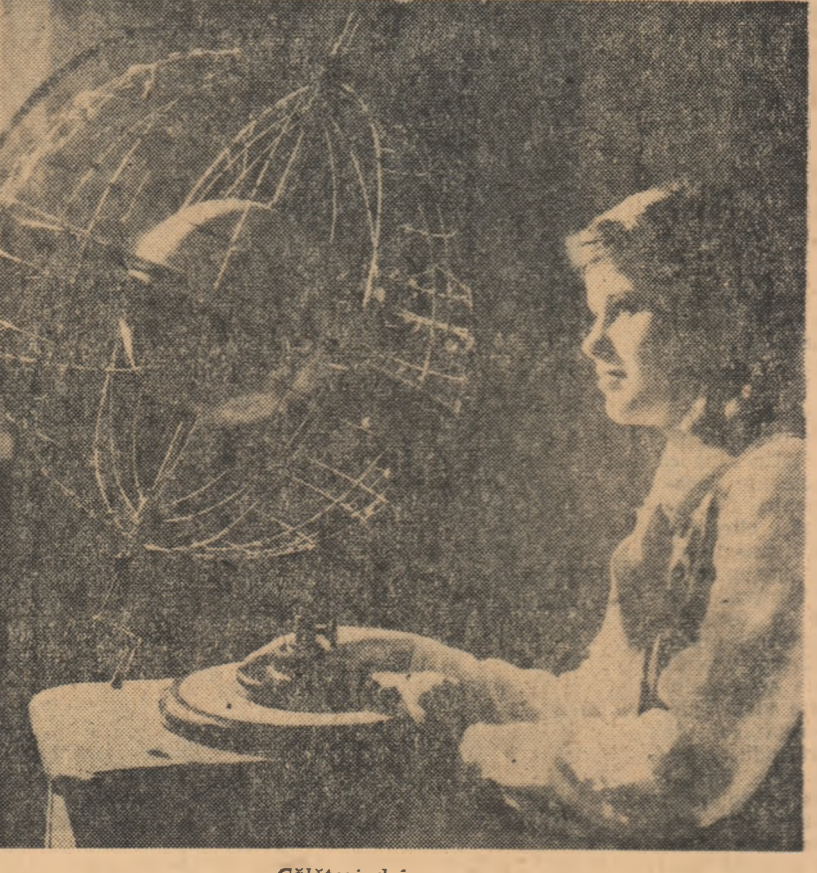
Creația în cercurile cultural-artistice

Cunoștințele activitatea unor cercuri literar-artistice din cadrul liceelor sibiene am avut bucuria să constat la acestea — spre deosebire de cercurile științifice — o activitate pe o tematică foarte variată care, izvorînd din necesitățile organice de creație ale elevilor, a facilitat apariția unor talente în literatură, plastică, muzică sau teatru. Aici, activitatea în cerc nu a continuat metodic de studiu la clasă, ci a solicitat în primul rînd inițiativa și fantezia copiilor capabili de creație. La Liceul nr. 3 de pildă, s-a început o publicație periodică intitulată „Timere condite”, în care sînt inserate cele mai bune producții ale membrilor cercului literar. De asemenea, s-a organizat o expoziție permanentă a cercului de arte plastice,

care atestă atît preocuparea pentru o problemă elevată și stringentă actuală, cit și o îndrumare calificată.

Totuși, și în această activitate, în general fructuoasă, se vedește o oarecare tendință către îngustarea orizontului de perspectivă. De aceea propun să intre în practica obișnuită a acestor cercuri organizarea unor contacte permanente cu oamenii de artă și cultură (arțişti, scriitori, compozitori), cu membrii cenusărilor literare sau ai filatolelor artiștilor plastice, care să dubleze contribuția cadrelor de specialitate din școli la formarea și selecția talenților de perspectivă.

GEORGE STOICSCU
profesor la Școala populară de artă din Sibiu

Gălătorind în cosmos...

ȘCOALA ȘI DEZVOLTAREA APTITUDINILOR ELEVILOR

O dată cu generalizarea învățămîntului și cu prelungirea duratei școlare, a crescut mult rolul școlii în educarea la copii a aptitudinilor, în cultivarea capacităților de creație științifică, tehnică, artistică și literară. Școala înarmată noua generație cu cultura generală și profesională, dezvoltă procesele psihice ale copiilor și le formează personalitatea, le descoperă aptitudinile și organizează cultivarea lor.

Adesea însă, unii profesori limitează rolul școlii, pe plan individual, la însușirea de către elevi a volumului de cunoștințe indicat de program, iar pe planul colectivului de elevi, la lichidarea rămăniților în urmă și destinarea „mediocrității”. Semnalăm însă faptul că, dacă ne limităm doar la atît, problema educației este rezolvată unilateral, prin tratarea individuală numai a elevilor slabi la învățătură, nu și a celor foarte buni.

Printr-un sondaj efectuat la 12 școli din regiunea Bacău, am ajuns la constatarea că 98 la sută din cadrele didactice de la clasele I-IV nu dau elevilor foarte

buni la învățătură teme speciale, în afara activităților independente din orele de curs sau a temelor pentru acasă, comune întregii clase. Chiar și puținii profesori (2 la sută) care au avut astfel de preocupări, nu au urmărit direct dezvoltarea aptitudinilor elevilor, ci doar pregătirea lor temeinică în vederea intrării în școli de grad superior. Observațiile și datele rezultate din sondaj au mai dovedit că, în general, nici părinții nu cer elevilor să rezolve acasă teme suplimentare celor fixate de învățătorii pentru întreaga clasă. De obicei, părinții sînt interesați să prevină insuccesul școlar și intervin, înainte de începerea școlarizării sau în primele clase, cu teme consistînd din copieri, dictări, probleme.

În urma discuțiilor individuale purtate cu numeroase cadre didactice și a unui chestionar dat acestora, am ajuns la concluzia că observațiile semnalate mai sus au un caracter general.

Situația devine îngrijorătoare dacă avem în vedere faptul cunoscut de toate cadrele didactice (și confirmat de noi experimental)

că între elevii slabi și foarte buni există un decalaj de 3 la 1 în ceea ce privește durata executării temelor. De exemplu, dacă elevul foarte bun rezolvă tema pentru acasă în 15 minute, elevul mijlociu o rezolvă în 30 de minute, iar cel slab în 45 minute. Este lesne de închipuit ce se întâmplă cu un elev foarte bun la un anumit obiect care timp de 8 ani (cît durează școala generală), execută un volum de teme egal cu elevul mijlociu sau slab. El, muncind mai puțin zilnic, nu-și antrenează suficient procesele psihice și se satulează.

Progresul realizat de știința în ultimele decenii, complexitatea dezvoltării și perfecționării tehnice, cerințele pe care le ridică cultivarea talenților literare, artistice etc., impun descoperirea și dezvoltarea aptitudinilor copiilor de timpuriu și în mod sistematic. În prezent nu există îndrumătoare pe clase și obiecte care să indice cadrul didactic tineri ce anume temele individuale să dea elevilor dotați pentru acasă, să precizeze criteriile după care să fie sta-

bilite aceste teme — prevenirea golurilor, dezvoltarea proceselor psihice, lărgirea volumului de cunoștințe etc.

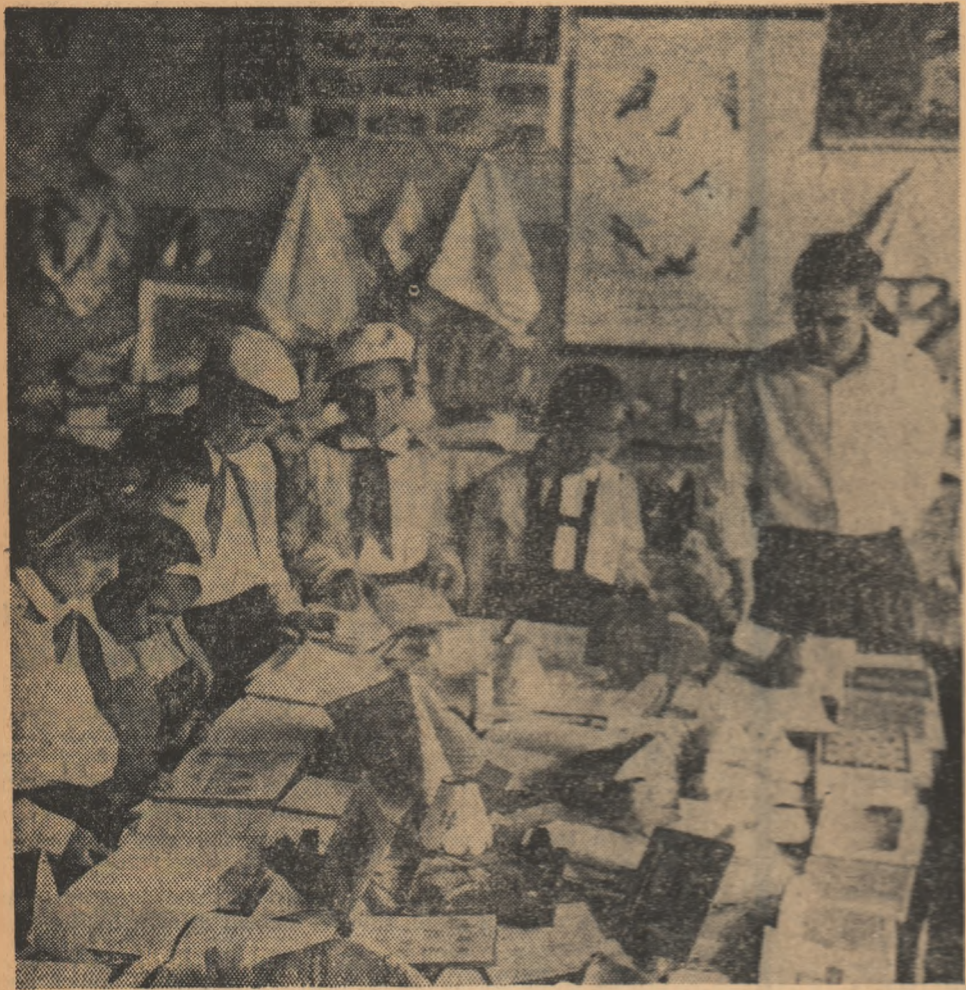
Slaba preocupare pentru dezvoltarea aptitudinilor aduce prejudicii individului și societății. De aceea, este foarte important ca școala să asigure descoperirea și cultivarea de timpuriu a aptitudinilor. Ar fi bine, în acest scop, să se inițieze noi forme de apreciere, stimulare și manifestare a elevilor dotați. Eventual, Ministerul Învățămîntului ar putea organiza încă din clasele I-IV competiții și manifestări culturale-artistice premiale, concursuri pentru toate obiectele și activitățile etc. Actualele concursuri sînt organizate numai pentru elevii claselor mari și nu se finalizează cu preluarea suficientă a elevilor care au dovedit că sînt cei mai buni din școala, raional sau regiunea lor. Ar fi necesar ca fiecare concurent să primească o distincție (diplomă, medalie etc), pentru succesul obținut, chiar dacă este numai cel mai bun din școala lui. Altfel ar însemna ca numărul elevilor stimulați să fie mic (cei care au

reușit la faza regională). În plus, sistemul concursurilor ar putea fi extins și asupra altor obiecte sau activități (istorie, geografie, științe naturale, activitățile tehnice etc); aceasta, deoarece pentru toate specialitățile trebuie cadre talentate, educate prin cultivarea de timpuriu a aptitudinilor.

Inițiativa înființării unor clase cu elevi dotați la anumite obiecte (matematică, fizică, limbi străine), este foarte bună, dar ea nu rezolvă problema pe planul masei de elevi.

În etapa actuală de dezvoltare a școlii noastre, rolul hotărîtor în descoperirea și cultivarea aptitudinilor trebuie să-l joace, după vătarea noastră, cadrele didactice (învățătorii, profesorii) ajutate de familie și sprijinite de organele de îndrumare și control ale Ministerului Învățămîntului. Dezvoltarea noilor cadre de cercetători științifici și creatori în tehnică, artă, literatură, rămîne o sarcină de prim-ordin pentru școala noastră.

Lector univ. LIVIU V. FILIMON
Bacău

Expoziție cu lucrări executate de elevii claselor I-IV de la Școala generală nr. 3 din București

NOTE BIBLIOGRAFICE

Organizațiile de partid din școli

În Editura politică a apărut recent lucrarea „Organizațiile de partid din școli” (88 p., 1,25 lei). Autorul, Aurel Cristea, arată cum organizațiile de bază din școli își concentrează întreaga lor atenție asupra îndrumării cadrelor didactice, a organizațiilor U.T.C. și de pionieri în vederea îmbunătățirii și perfecționării instrucției și educației elevilor.

Este prezentată munca birourilor organizației de bază între două adunări pentru mobilizarea comunistilor și a activității fără de partid la activitatea de îndeplinire a hotărârilor, preocuparea acestora pentru creșterea permanentă a nivelului profesional, politic și ideologic al cadrelor didactice.

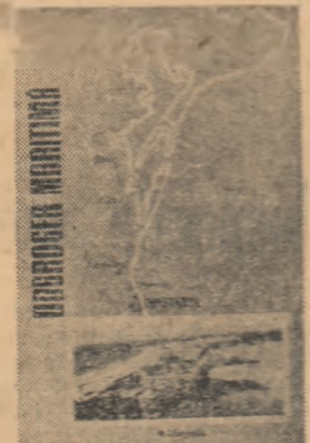
Socetății de științe naturale și geografie. Ea se adresează tuturor celor care doresc să cunoască mai amplu litoralul românesc al Mării Negre și reprezintă un ghid util pentru profesorii de diferite specialități care organizează excursii, drumetii și aplicații documentar-științifice cu elevii în regiunea Dobrogea.

În cuprinsul lucrării sînt puse la îndemina cititorilor datele cele mai de seamă privind aceste locuri. După o scurtă expunere a vechii istorii a acestor pămînturi, Dobrogea maritimă este privită din punct de vedere geologic, analizându-se cele

Mituri

Distribuidu-și cu deapănă măsură timpul între didactică și poetică, activități pe care proza de noapte („Serile din sectorul Nord”) le leagă asemenea unei trăsături de unire. Florin Mugur înscrie prin ultimul volum o interesantă cotitură în evoluția sa de poet.

Este vădit în poemele acestui volum, mai ales, o aspră încrincenare împotriva a tot ceea ce semnifică în viața omenirii răboiul și multiplele sale capete de bălaur.

DOBROGEA MARITIMĂ

frel zone — Dobrogea de nord, centrală și de sud — în care se întîlesc formațiuni geologice de vîrstă și aspecte diferite. Un capitol este dedicat considerațiilor fizico-geografice asupra regiunilor respective. Interesante sînt capitolele care se referă la flora și vegetația Dobrogei — fauna și flora marină, fauna continentală. Lucrarea se încheie cu o privire economico-geografică asupra litoralului românesc, în care sînt trecute în revistă industria, agricultura, transporturile, orașul Constanța, obiectivele economice și culturale, întineririle turistice și stațiunile balneare.

Un variat material ilustrativ îmbogățește volumul. Fiecare capitol se încheie cu un rezumat în limbile rusă, franceză, germană și engleză.

La elaborarea acestui utile lucrări — pe care o recomandăm tuturor cadrelor didactice — și-a adus contribuția un colectiv de autori, printre care dr. Mihai Băcescu, membru corespunzător al Academiei, prof. univ. dr. Mihai Iancu, conf. univ. Atena Herbst-Rădoi, Adrian Rădulescu, Constantin Gheorghiu, M. Nicolescu, Evdochia Pușcaru Soroceanu.

AL. C.

Ce să fiu ?

Tot în Editura politică a apărut și lucrarea „Ce să fiu ? Cum să-mi descopăr vocația ? Cum să-mi aleg o profesiune ?” de Șerban Miroiu. Scrisă pe baza unor fapte concrete de viață, această lucrare (152 p., 4 lei), urmărește să dea tinerilor îndrumări valoroase cu privire la alegerea viitoarelor profesii în mod cât mai chibzuit și cât mai corespunzător înclinațiilor și aptitudinilor personale. Este relevantă necesitatea ca tinerii, pentru a nu greși în alegerea pe care o fac, să folosească toate sursele de informare, să-și analizeze cu discernămint înclinațiile spre un domeniu sau altul de activitate.

Subliniind frumusețea și caracterul creator al diferitelor profesii, lucrarea constituie un ghid util în orientarea tinerilor spre alegerea drumului în viață. Ilustrațiile, realizate de Tia Peltz, subliniază ideile esențiale ale volumului.

Dobrogea maritimă

În cadrul „Bibliotecii geografului” a apărut, de curînd, o nouă lucrare — „DOBROGEA MARITIMĂ” elaborată sub îndrumarea

Diapozitive color

În ultimul timp, seriile de diapozitive color din școli s-au îmbogățit cu teme variate. După primele diapozitive, a căror calitate — în deosebi în redarea fidelă a culorilor — mai putea fi îmbunătățită, studiul cinematografic „Animafilm” — București a realizat pelicule mai frumoase și mai interesante ca tematică.

Cele mai recente prezintă opere de artă existente în patrimoniul Muzeului de Artă al Republicii Socialiste România și în alte muzee și colecții din Capitală și din țară, monumente istorice — printre care remarcăm Ulpia Traiană, Sarmisegetuza, castelul Huniazilor, vestitele minăstiri din nordul Mol-

dovei — obiective de interes turistic de teritoriu orașului București și din alte orașe, vederi de la mare etc. De la studiu aflăm că în curînd tematica diapozitivelor se va lărgi. Sînt în pregătire diapozitive dedicate unor oameni de seamă, actori, cîntăreți, sportivi de prestigiu din țara noastră.

mult pe timpul de lucru, nu-i mai vorbesc de multe ori. Nu-l vedea cu ochii buni, din pricina celor cinci tușe pe care le avea pe creștele de la școală. Alții să-l puteam suferi din pricina căreia pe care o purta pe braț din ziua când îl lasse slujba în priză.

Am le porin oamenii lor, într-o dimineață, Gorra Tiberie, prebînca-și pietetea cu mîna.

Am vădât în poemele acestui volum, mai ales, o aspră încrincenare împotriva a tot ceea ce semnifică în viața omenirii răboiul și multiplele sale capete de bălaur.

Am vădât în poemele acestui volum, mai ales, o aspră încrincenare împotriva a tot ceea ce semnifică în viața omenirii răboiul și multiplele sale capete de bălaur.

Ceramică de Horezu

Cooperativele de consum cumpără de la dv. CU PLATA PE LOC orice cantități de borcane și sticle goale prin :

- toate magazinele care vind produse alimentare;
 - centrele speciale de achiziții de sticle și borcane;
 - achizitori autorizați care se prezintă la domiciliu.
- IMPORTANT : SE CUMPĂRĂ borcane și sticle goale atît de la POPULAȚIE cît și de la INSTITUȚII SAU INTREPRINDERI (spitale, creșe, cantine etc.)

FILE DE HRONIC

Despre tetea Pavel auzesc vorbele mult. Ușor îi vorbeau de rău. Nu-l vedea cu ochii buni, din pricina celor cinci tușe pe care le avea pe creștele de la școală. Alții să-l puteam suferi din pricina căreia pe care o purta pe braț din ziua când îl lasse slujba în priză.

Am le porin oamenii lor, într-o dimineață, Gorra Tiberie, prebînca-și pietetea cu mîna.

Am vădât în poemele acestui volum, mai ales, o aspră încrincenare împotriva a tot ceea ce semnifică în viața omenirii răboiul și multiplele sale capete de bălaur.

Am vădât în poemele acestui volum, mai ales, o aspră încrincenare împotriva a tot ceea ce semnifică în viața omenirii răboiul și multiplele sale capete de bălaur.

Am vădât în poemele acestui volum, mai ales, o aspră încrincenare împotriva a tot ceea ce semnifică în viața omenirii răboiul și multiplele sale capete de bălaur.

Am vădât în poemele acestui volum, mai ales, o aspră încrincenare împotriva a tot ceea ce semnifică în viața omenirii răboiul și multiplele sale capete de bălaur.

Am vădât în poemele acestui volum, mai ales, o aspră încrincenare împotriva a tot ceea ce semnifică în viața omenirii răboiul și multiplele sale capete de bălaur.

Am vădât în poemele acestui volum, mai ales, o aspră încrincenare împotriva a tot ceea ce semnifică în viața omenirii răboiul și multiplele sale capete de bălaur.

Am vădât în poemele acestui volum, mai ales, o aspră încrincenare împotriva a tot ceea ce semnifică în viața omenirii răboiul și multiplele sale capete de bălaur.

Am vădât în poemele acestui volum, mai ales, o aspră încrincenare împotriva a tot ceea ce semnifică în viața omenirii răboiul și multiplele sale capete de bălaur.

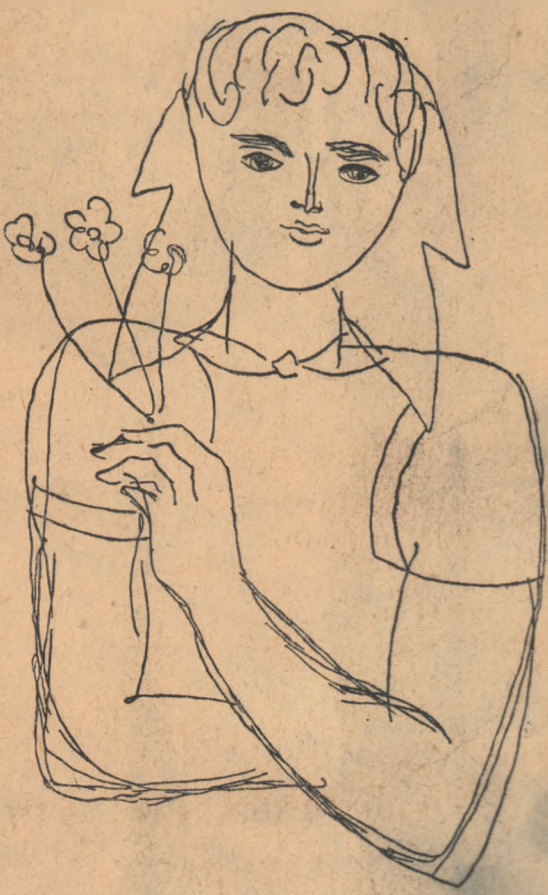
Am vădât în poemele acestui volum, mai ales, o aspră încrincenare împotriva a tot ceea ce semnifică în viața omenirii răboiul și multiplele sale capete de bălaur.

Am vădât în poemele acestui volum, mai ales, o aspră încrincenare împotriva a tot ceea ce semnifică în viața omenirii răboiul și multiplele sale capete de bălaur.

Am vădât în poemele acestui volum, mai ales, o aspră încrincenare împotriva a tot ceea ce semnifică în viața omenirii răboiul și multiplele sale capete de bălaur.

Am vădât în poemele acestui volum, mai ales, o aspră încrincenare împotriva a tot ceea ce semnifică în viața omenirii răboiul și multiplele sale capete de bălaur.

Am vădât în poemele acestui volum, mai ales, o aspră încrincenare împotriva a tot ceea ce semnifică în viața omenirii răboiul și multiplele sale capete de bălaur.

Desene de prof. GH. DOBRE

ÎN EDITURA MUZICALĂ

A UNIUNII COMPOZITORILOR

DIN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

AU APĂRUT :

PETRE BRÎNCUȘ și NICOLAE CĂLINOIU — Muzica în România după 23 August 1944 15 lei

DORU POPOVICI — Muzica corală românească 19 lei

JACK BRATIN — Calendarul muzicii universale 21 lei

FRANZ WERFEL — Verdi, romanul operii. Traducere din limba germană 16 lei

1864-1964 Conservatorul Ciprian Porumbescu București 17 lei

ALFRED MENDELSON — Melodia și arta înveșmînțării ei 18 lei

ALFRED CORTOT — Muzica franceză de pian Traducere din limba franceză 19 lei

VINICIUS GREFFIENS — Curs practic pentru cetera de partituri 36 lei

VICTOR IUSCEANU — Solfejiu — vol. I 14 lei

vol. II 17 lei

MAX EISIKOVITS — Polifonia vocală a Renașterii 21 lei

DUMITRU BUGHICI — Suița și sonata 20 lei

THEODOR BALAN — Principii de pianistică 17 lei

OTAKAR SEVCIK — Tehnica vioarei, op. 1 caietul 1 16 lei

caietul 2 18 lei

caietul 3 12 lei

caietul 4 16 lei

— Schimburi și game de vioară, studii pregătitoare, op. 8 9 lei

— Duble coarde de vioară. Studii pregătitoare, op. 8 8 lei

— Trioul. Studii pregătitoare, op. 7 caietul 1 14 lei

caietul 2 14 lei

— Tehnica arcușului, op. 2 caietul 1 11 lei

caietul 2 10 lei

caietul 3 7,50 lei

caietul 4 7 lei

caietul 5 10 lei

caietul 6 7,50 lei

HANS SITT — Studii, op. 32 (vioară) caietul 1 11 lei

caietul 2 12 lei

caietul 3 10 lei

caietul 4 11 lei

caietul 5 9 lei

— 20 Studii, op. 69 (vioară) caietul 1 10 lei

caietul 2 11 lei

— 20 Studii, op. 69 (vioară) caietul 1 10 lei

caietul 2 11 lei